

п о с о б а

Брой 44

м. Юни, 2014г.

Масово, групово и политическо съзнание

Това са три основни форми на политико-психологическо съществуване на политическото съзнание.

В първото измерение политическото съзнание се визира като масово съзнание на обществото (или част от него). Масовото политическо съзнание се разглежда като о собена подсистема, притежаваща специфични детерминиращи механизми и следователно относителна автономност. Масовото политическо съзнание е част от по-широката система на масово

съзнание, то представлява политизирания сегмент на масовото съзнание. От гледна точка на своята структура, масовото политическо съзнание се състои от статични (например, политически ценности и “общии ориентации”) и динамични (например, масови настроения) компоненти.

Конкретните прояви на масовото политическо съзнание се определят от **три основни групи фактори.**

Първо, от очакванията на хората и тяхната оценка на своите възможности да влияят върху

политическата система.

Второ, това са социално-политическите ценности на големи общности (маси), определящи идеологическия избор на тези общности (например, това могат да бъдат такива ценности като справедливост, демокрация, равенство, стабилност, ред и др.)

Трето, бързо променящите се мнения и настроения, свързани с оценка на актуални събития, на политиката на правителството, на поведението на политическите лидери.

Масовото

съзнание определя типа и нивото на политическа култура на обществото. То обуславя най-типичните, масови варианти на политическо поведение и в крайна сметка характера и типа на политическата система на обществото. Най-разпространените начини за изучаване, квалификация и анализ на масовото политическо съзнание са наблюдението, социологическите и политико-психологическите допитвания до общественото мнение по важни обществено-политически въпроси.

Във второто

Масово, групово и политическо съзнание

Измерението политическото съзнание се разглежда като групово, т. е. като обобщено съзнание на по-организирани, от масата, конкретни групи: големи (например, социални класи, страти, слоеве на населението, национално-етнически образувания и др.) и малки (например, политически елит, “управляваща класа”, “правителствена военна хунта”, политическия съвет на управляващата партия, различни лобита, “групи за натиск” и др.).

Груповото политическо съзнание е съвкупност от мнения и

представи, които определят основното съдържание, насоченост и интензивност на политическата активност на съответната група. То свидетелства за политическите позиции и идеологическите предпочитания на конкретни социални групи.

Най-използваните средства за изследване на този вид политическо съзнание са анализа на политически документи, създадени от интересуващите ни групи, а също и допитвания сред представители на изследваните групи.

Третото измерение е

индивидуалното политическо съзнание. То представлява особено свойство и качество на отделната личност, способност да се възприема и прави оценка на политиката и да се действа целенасочено в политически план. Важно е да се изучат процесите на формиране на индивидуалното политическо съзнание и най-вече процесите на политическа социализация и идентификация.

Най-използваните средства за изследване на този тип съзнание са детайлно конкретно-психологическо изследване на личността, а също и

определяне на обобщения политико-психологически тип, към който личността принадлежи, според особеностите на нейното политическо съзнание.

Мотивационни и познавателни компоненти

В структурата на политическото съзнание отчетливо се обособяват два основни блока компоненти – мотивационни (политически потребности, ценности, нагласи, чувства и емоции) и познавателни (знания, мнения, съждения, обща информираност, интерес към политиката, убеждения).

Масово, групово и политическо съзнание

Мотивационните компоненти изпълняват две основни функции – подбудителна функция и информационно-аналитична функция. Най-добре мотивационния и познавателния блок на политическото съзнание могат да бъдат изучени в индивидуално-психологически план.

Форми и механизми на функциониране на политическото съзнание

Основния механизъм на функциониране на политическото съзнание е активното възприемане на политическата действителност.

Възприемането на политическата действителност се пречупва през призмата на политическите интереси и потребности на личността. Политическото съзнание осъществява прави и обратни връзки с политическата реалност. Правите връзки дават на субекта адекватна политическа информация, а обратните връзки дават възможност на субекта да въздейства и променя политическата действителност.

Механизмите за развитие на политическото съзнание са:

А) възприемане на политическата

действителност;

Б) кодиране и прекодиране на политическата информация в разбираема за личността езикова система;

В) преработка и оценка на получената информация;

Г) взимане на адекватно поведенческо решение;

Основните функционални форми на политическото съзнание са знанията, оценките и убежденията.

Знанията са когнитивен продукт на политическото съзнание, чрез който индивидите обработват политическата информация.

Убежденията са най-устойчивата част от светогледа на личността. Формирането на убежденията става на базата на знанията и оценките на политическия живот, но знанията и оценките не се превръщат автоматично в убеждения, а след като се пречупят през личния опит на човека. Политическото съзнание се развива преди всичко в процеса на а междуличностното общуване и в социалните дейности на хората.

Погледнато от друг ъгъл, могат да бъдат обособени още две макроформи на

Масово, групово и политическо съзнание

политическото съзнание – мнение и настроение.

Мнението е стабилно рационално съждение, опиращо се на съответни знания и убеждения.

Настроението е по-динамично, зависи от индивидуалната оценка и най-вече от емоционарното отношение към възприеманите явления. Понякога настроението се определя като “предсъзнавана” форма, а мнението възникващо на нейна основа се дефинира като рационалния продукт на политическото съзнание.

Ежедневните и теоретико-

идеологизирани форми на политическото съзнание са основни разновидности на неговото реално функциониране.

Ежедневните форми на политическото съзнание притежават редица специфични свойства. Те се характеризират с дифузност, размитост, “смътност”, спонтанност и противоречивост, откъслечност, несистематичност, а също и с повишена емоционалност. Ежедневните форми се развиват стихийно и се изграждат под влияние на битови представи и съждения за

политиката. Тези форми, влизат в противоречие с параметрите на теоретичното, идеологизирано, научно политическо съзнание, като понякога печелят “конкурентната борба” и определят реалното поведение на хората.

Теоретико-идеологизираните форми на политическото съзнание се изграждат върху основата на строги и стройни, научни или наукоподобни представи, т. е. върху цялостна рационална система от възгледи и съждения. Цялостният светоглед и идеологическите концепции помагат

на човек да обясни политическата реалност, обуславят неговата политическа активност или аполитичност, политическа култура и политическа социализация. Прехода от едни форми на политическо съзнание към други са показател за нивото на социално-политическо развитие на обществото.

Славомир Славов

/психолог/

Фази на учебния процес

Дейв Мейер откроява 4 фази на учебния процес:

- подготовка
- презентация
- практика
- представяне

Подготовката е необходима, за да провокира интереса на учениците към новия учебен материал, да създаде позитивна атмосфера на обучение и пълноценно да ги подготви за учебния процес. Ако учениците не са подготвени или нямат достатъчно мотивация, ако са негативно настроени към преподавателя или въпросния учебен предмет и ако няма интерес от тяхна страна, процесът на учене се

затруднява. Задачата на подготвителната фаза е да помогне на учениците да се самооткрият, както и **къде и с какво** ще им бъдат полезни придобитите знания. По време на подготовката може да се използва т.нар. **позитивно внушение**. Важно е да се изяснят конкретните цели на обучението, както и да се наблегне върху възможностите, които ще се открият пред учениците в бъдеще. Подготвителната фаза би могла да започне и преди началото на обучението чрез изпращане на информация за програмата, съдържанието и

неговите цели.

Примерни дейности, които биха могли да се организират по време на фазата на подготовка:

- *раздаване на тестове или задачи, които учениците имат възможност да решат до края на обучението*
- *предстартови игри*

Презентацията е фаза, при която учениците придобиват нови знания. Ако знанията обаче не успеят да заинтригуват учениците, не би могъл да просъществува успешен и пълноценен учебен процес. Думата „презентация“ се свързва с

преподавателска дейност. Поради тази причина е необходима концентрация върху възприемането и усвояването на нова информация от страна на учениците. Те трябва да се включват активно в процеса на преоткриване на новото знание. **70%** от времето трябва да е предоставено на тях и **30%** - на преподавателя.

Примерни дейности, които биха могли да се организират по време на фазата на презентация:

- *може да се предоставят предварително подготвени бланки с празни места, на*

Фази на учебния процес

които учениците да напишат мнението си за презентацията или да съставят списък с определен брой въпроси, които са останали недоизяснени за тях

Практиката е фаза, при която учениците интегрират и използват придобитите знания чрез разрешаване на проблеми или участие в учебни игри. По време на тази фаза е важно какво правят или казват те, тъй като това е техният процес и трябва да им се даде възможност да го направляват активно. **Учениците имат нужда от време да осмислят новия учебен**

материал и да го интериоризират в своята лична система от знания, умения и компетентности. Могат да бъдат организирани:

- *викторини*
- *кръстословици*
- *ролеви игри*

Представянето улеснява прилагането на придобитите знания и/или умения по време на практиката, като се повишава сложността на поставените задачи. Обикновено учениците са ентузиазирани да приложат новите си знания в нея възможно най-скоро. Ако това не се случи, се ускорява рискът от по-лошо запаметяване. **Представянето може да се раздели на 2 подфази - по време на обучението и след обучението.** В рамките на обучението могат да се обсъждат проблеми или казуси от практиката. След

обучението е необходимо да се регламентира възможността да се дискутират въпроси, които са възникнали при прилагане на знанието, както и да се направи обективна оценка на ефективността на обучението въз основа на постигнатите резултати в практиката.

Фазите на подготовка, презентация, практика и представяне съдържат непрекъснат процес на оценка на предишни знания, умения и резултати от упражненията и дискусиите, като текущата оценка може да доведе до промяна на планираните дейности за следващата фаза.

Необходимо е преподавателят да бъде гъвкав, спонтанен и творчески настроен, за да има възможност за по-пълноценно

научаване и разбиране на новия учебен материал, както и трениране на нови модели на поведение във връзка с усвояване на практическите умения.

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ НА УЧЕНЕ

• **създаване на позитивна среда за учене.** Процесът на обучение е най-успешен, когато учениците са във физически, емоционално и социално положителна среда.

• **разнообразие на използваните методи.** Всеки метод за обучение е индивидуален и има собствен стил на усвояване и възприемане.

Помощни материали:
www.zateb.eu

Материала подготви:
Мария Коева
/психолог/

Положителното мислене - инструкции за употреба

„Мислете положително, всичко ще се нареди, не обръщайте внимание на неприятните неща в живота, които ви се случват, бъдете винаги усмихнати и в добро настроение...”

Има толкова много литература по темата, толкова много семинари и обучения, които се концентрират само и единствено върху позитивното и прекрасното в живота, учители и водещи, които пропагандират да мислим само положително. Да – това е чудесно, но понякога е невъзможно. Друг път е безсмислено. А има и ситуации, в които дори може да бъде рисковано и опасно.

Понякога в живота не е възможно да мислим положително. При условие, че ни се случват значими

негативни ситуации, които ни карат да се чувстваме зле, е трудно да си наложим да мислим позитивно. Постоянният натиск от страна на близки и познати, на книги, свързани с позитивното мислене, на всеобщото мнение, че ние „трябва“ да мислим само положително, всичко това би могло да ни накара да се почувстваме неразбрани, неможещи и дори тотално несправящи се. Ако ние не разполагаме с никакъв ресурс, за да се справим в дадена ситуация,

как да започнем да мислим позитивно? Подобни изисквания към нас могат да ни депресират допълнително и да влошат кризата, в която се намираме. Границата е много тънка и ако сами не я намираме, е добре да се консултираме със специалист. Важно е да не бъдем безизходно положение, да не изпадаме в дълбока депресия и в постоянно негативно мислене, но и същевременно с това да не залъгваме себе си, че нещата около нас са наред и всичко е чудесно,

ако това в действителност не е така, да не се отдалечаваме патологично от реалността, която в този етап от живота ни, е в голяма степен негативна. Терапевтичната работа в подобни ситуации е по посока на приемане на реалността, такава каквато е и търсене на ресурс за оцеляване, за справяне и изграждане на стратегия за продължаване напред.

Имайте предвид, че понякога добрите думи за щастливо бъдеще,

Положителното мислене - инструкции за употреба

което предстои или омаловажаването на проблемите, могат и да помогнат, но понякога са абсолютно безмислени. Не е необходимо да мотивираме човек, който скоро например е имал загуба на близък в живота си, че трябва да мисли положително и да гледа напред. В този момент няма нужда от това. Важно за него е сега той да изживее тази загуба, а изживяването включва и тъга, дори страдание за известен период от време. Често, когато мотивираме наши близки да престанат да изживяват негативни емоции, го правим, защото

ние самите не можем да се справим с това, да ги гледаме по този начин. Много хора се плашат от т.нар. негативни емоции. Но това не означава, че в този момент, човекът няма нужда именно от тях. Отново отбелязвам – нямам предвид дълготрайно подобно състояние, визирам моментни изживявания, свързани с тъга, самосъжаление, гняв или хленчене например и то при наличието на определена причина за подобни емоции.

С какво може да бъде рисково непрекъснатото мотивиране за мислене на изцяло позитивни неща?

1. *Изграждане на илюзорна представа за света и бягство от реалността* – Тъй като ние живеем в реалния свят така или иначе, се сблъскваме понякога и с негативни ситуации. Възможно е да се пораздат непрекъснати вътрешни конфликти у човека, породени от противоречие между това какви са нещата в действителност (в реалността) и какви трябва да бъдат (според нашето позитивно мислене).

2. *Разочарование* – Ако някой крайно позитивен човек ни е обещал прекрасно бъдеще, това не означава,

че то ще бъде такова със сигурност. Ако очакванията ни обаче се разминат с действителността в даден момент, това би могло да породи у нас силни усещания за разочарование.

3. *Невъзможност за справяне* – Ако очакваме да ни се случват само прекрасни неща, доста вероятно е да бъдем изненадани, неподготвени незнаещи как да реагираме в случаите, когато се изправяме пред проблеми в живота си (а това неминуемо се случва на всеки от нас все някога).

4. *Трудност да възприемаме ситуации*

Положителното мислене - инструкции за употреба

насерiously – Има ситуации в живота, които не можем да подминем с лекота или да им се усмихнем чаровно и да ги загърбим. Ако за нас е единствена стратегия за справяне е усмивката, няма да знаем как да реагираме в подобни сериозни ситуации.

На всеки от нас му е хубаво, когато изживява красиви и положителни неща в живота си. Човешката психика е изградена така, че да има потребност

от положителни изживявания и да изпитва потребност от удоволствие. С това обаче би могло и да се злоупотребява, защото на всеки от нас му се иска от днес за утре да разреши всичките си проблеми, да изглади всички неща в живота си, които му пречат, да бъде удовлетворен и щастлив сега и веднага. Има хора, които ни предлагат именно това под една или друга форма. Такава промяна обаче често е труден,

продължителен и изискващ много усилия от наша страна процес, и всички обещания, че нещата ще се наредят чудесно за нас, само ако се усмихнем и започнем да мислим по-положително, може и да не проработят. Това не означава, че не трябва да забелязваме и да не считаме за значими хубавите неща в живота си, не означава и че винаги трябва да гледаме сериозно или прагматично на нещата. Означава

обаче да не допускаме наличието на спекулации с нашите потребности и да се научим да приемаме по здрав начин както хубавите, така и негативните неща, които се случват в живота ни.

Автор:

Анелия Дудина

/психолог/

Странна среща между щастие и човека

...Продължение от миналия брой...

- Нека довършим предното с това, че другите човеци съществуват, пък себе си отричат. И като го обобщим, то значи никой сам за себе си не съществува, ама другите, които също не съществуват на теория – тях ги има... И оплетени в противоречието на нямото си твърдение се множат нещастни хора. Ей, ама не осъзнават, че всъщност тях си ги има и на първо място ги има за самите тях, чак след това може да са полезни за другите, както това, което наблюдаваше ти, Щастие, отсреща – там господинът и госпожичката съществуват едновременно, той,

защото искаше да изрази своето обожание, а тя, защото го прие безусловно... Двоен егоизъм (единият имаше нужда от другият да разбере колко е харесван, а другият искаше да го знае), който дари душите и на двамата с теб, Щастие.

- *А как е възможно те самите да разберат своето съществуване, да го поставят на първо място и да живеят през своята личност, а не през обществената? – кротко попита Щастие.*

- Трябва да помислят върху това, кой се чувства добре от цялата тази работа с правенето на „добро“ или „лошо“ (каквото и да значат тези понятия)... Другите ли? О, не... Не могат да го приемат защото всъщност не осъзнават, че си за служба в личността да бъде в синхрон с нея. Всъщност дори до тоалетна не ходят,

за да се почувства канализацията по-добре от това, че е полезна някому... Те ходят защото искат да се почувстват червото си по-добре... Т Я Х Н О Т О ! Осъзнаването на живота като цялост и индивидуалност е пътят към онази полезност, за която всички говорят... Но кой да помисли? А забелязал ли си хората, които казват, че помагат...?

- *Онези, които имат хуманитарни професии... Или т.нар. „помагачи професии“, не са ли в помощ на обществото, не са ли точно те тези „работни пчелички“, чието щастие идва именно от помощта? – замисли се Щастие.*

- Да, ние ги наричаме помощници. Уж идват да помагат на хората, но това е най-кахърната глупост, която могат да изкажат. Помагат само на

себе си, чувстват се по-добре когато помагат на хората, ама ТЕ се чувстват по-добре... Другият си оправя проблема с тяхна помощ, ама го оправя, за да са доволни те... Е, че и нуждаещият се е почувствал по-добре, почувствал се е ... Ама представи си, Щастие, кой ще е по-нещастен ако този проблем не се оправя... Онзи, с нуждата е свикнал с проблема и му е презмеждукрачието... Пък на другия – помощникът „Его“-то му е наранено, защото не е успял – провалил се е... И както ще попита помагачият: „Кое е най-страшното, ако това се случи?“. Няма нищо страшно, има комично, има мъдро, има важно... – гневно заключиха Греховете.

- *А, извинявайте, но каква е ползата от тези следствия – комичните, мъдрите и важни?*

Странна среща между щастието и човешкото

Нима нещо трябва да изглежда страшно и да има не приятен завършек, за да може да доведе до някакъв урок? И другото, което ми хрумва, като казвам думата „урок“, е какво се случва с онези, образованите хора, които отдават себе си на науката и новото? – и в този момент Щастието, заедно със своите другари се пренесоха в университетска аудитория, където върчваха дипломите на студентите. Щастието наблюдаваше как всички се радваха, как всички сияеха от получаването на своето признание, слушаше как със самочувствие

някои се хвалеха за отличията си и попита дали пък точно тези хора не са щастливи, защото имат знания... Сега то ги беше и видяло, беше навън, и сякаш искаше да освети сърцата на всички... Но Горделивостта се намеси със своя отговор:

- Ползата от тези следствия е, че те обучават и да, те водят до някакъв извод и ако не изглежда страшно, ако не е такава, то няма да бъде получен желаният урок. И ето от тук пък изхождаме и за другата човешка глупост, за която спомена – колко некадърници се роят, които благославят науката като ценност, пък като трябва да мисли, прави изводи, в следствие на които спокойно можеш да твърдиш, че картофът е по-мъдрото живо същество, защото следва закономерността за мъдростта в мълчанието. Те

(хората) съждат така: „Като изчета един камион книги ще стана най-умен на тази земя...“. И пак забравят себе си. Защото човек се намира там, където по най-добър начин удовлетворява „Аз“-а си (тогава той по най-добър начин е полезен и за другите, и за себе си). Но нека проследим какво се случва... Изчита нашият субект този камион книги, има отличен успех в университета, където да го пипнеш на теория е жесток... Обаче идва един момент, в който трябва да я приложи тази теория и там остава изгубен.

- *Защо човекът трябва да е изгубен, след като познава материята..?. Всичко ли трябва да е толкова черно? Нали точно в учебниците, в книгите е мъдростта... Чувало съм, че четенето отваря нови врати и светове пред човечеството...*

Как познавайки нещо в написаната му част да не можеш да го приложиш в практиката?

- Как да приложи нещо, което не разбира? Нещо, което мозъкът му не допуска на ниво осмисляне? Имаш информацията в главата, ама това не значи, че те си взаимодействат една с друга... О не, те са на съвсем различни плоскости и не могат да се докоснат по някакъв начин. И това всичко, защото чуло лицето, че е доходносно да си еди какъв си и се потопил в науката... Изучил всичко и от човек се превърнал в магаре... Сигурно и принцесата, която се превърнала в жаба, първоначално не е успяла да намери мястото си, та никой не я е забелязвал... Ама се появил „той – принцът“ и тя си поела по неин път. Това, което искаме да кажем е, че

Странна среща между щастие то и човешкото

когато работят, когато учат, когато правят нещо хората, на първо място трябва да дават себе си, чак след това са знанията, теориите, та дори и глупостите, които знаят. За пример, когато обичат нещо, те са готови да направят всичко за него, нали? – *рекоха Греховете, огледаха се наоколо дали някой не ги търси и продължиха.* – И това не се побира в рамките на познатото им пространство, следвайки твърденията на редица философи, диадата на човешкото съществуване е тяло и душа. Тялото им съществува във физическото пространство, то е

това, което представят пред обществото, пред другите. От своя страна, душата съществува в едно невидимо, едно хипотетично пространство, за което са слепи.

Посредством тялото, те имат възможността да изпълнят нещата, които душата им диктува. – *Греховете запалиха по цигара и вяло отместиха поглед в нищото.*

След няколко минути Щастие то бе разсъдило над казаното от познатите му, изправи се и опита да ги допълни:

– Личността съществува освен посредством своята структура, то и посредством структурата на обществото. Като част от него, хората взаимодействат с различни други, към които "душата" им се привързва. Посоченото "душевно" привързване би могло да съществува както в

взаимодействията човек-човек, така и в взаимодействието човек-предмет. – рече Щастие то.

Добре де, малчо, като се привържат към някой или нещо, какво правят хората... Нам познати са някои неща, които те правят когато се привържат към предмет, но те са грозни, защото нараняват други хора. Има ли нещо, което те да правят и то да е с положителен знак пред себе си, нещо, което да си заслужава и те да нарекат себе си щастливи? – попитаха, сякаш *о парени Греховете.*

Говорейки си, Щастие то и неговите познати се пренесоха на кърваво бойно поле, където със своите тела една шепа хора, защитавайки своето селце, се бяха изправили срещу хиляди друговерци, искащи освен да

превземат мястото, то и да им наложат чуждата вяра, чуждата ценност. Те знаеха, че ще паднат в тази битка, но ревностно защитаваха до последния си дъх своите домове. Домът, семейството и вярата бе всичко, което те имаха, всичко, в което те се кълнях и преследвах. Наблюдавайки сцената, Щастие то започна:

– Хората са способни да жертват тялото си, когато стойността на дадения друг или друго за тях е висока, както и ако очакванията са им насочени към висок резултат от действията. С оглед казаното, човек е готов дори да жертва своето тяло, когато резултатът от това би удовлетворил нуждите на душата му, на нейните взаимодействия. Човешката история познава декади

Странна среща между щастието и човека

примери за хора, които са рискували, загубили своето тяло, своето физическо измерение, било то от любов към родината, любов към човек, любов към кауза и прочие и прочие... – *д о в о л н о Щ а с т и е т о* направи своя извод. – *Хубаво де, мъник, всичко което*

казваш по някакъв начин ни препраща към това, което по-горе ние споделихме, че х о р а т а съществуват само за другите, но не и за тях самите... Ти в момента не твърдиш нищо по-различно, ако п р а в и л н о разбираме? – п о п и т а х а Греховете.

- Не сте прави, погледнете как воюват тези хора пред нас, те са там със себе си. Всъщност това, което трябва да правят всички, когато избират своето занимание, образование и

прочие, е да изберат себе си там, където на първо място могат да обичат, да „жертват тялото и душата“ си... Да го подарят на другия и след това чак може да използват знанията си, но искам да кажа, че знания няма там, където няма емоция... Нагледно как да обясня това – човек е едно п о с т о я н н о взаимодействие между емоциите и думите си. Човекът се чувства добре и го описва с думите, за да го споделя, да го направи част от п у б л и ч н о т о пространство (ако

мога да се изразя така). Обаче, ако отсъства емоция, за какво да ги използват тези думи? За да си говорят ли, о не... Не би могло да се случи... Тук се и з а к л ю ч в а причината да бъркат мен с вас, Грехове... – *д о в о л н о Щ а с т и е т о* отново седна на мястото си и се замисли.

Следва продължение...

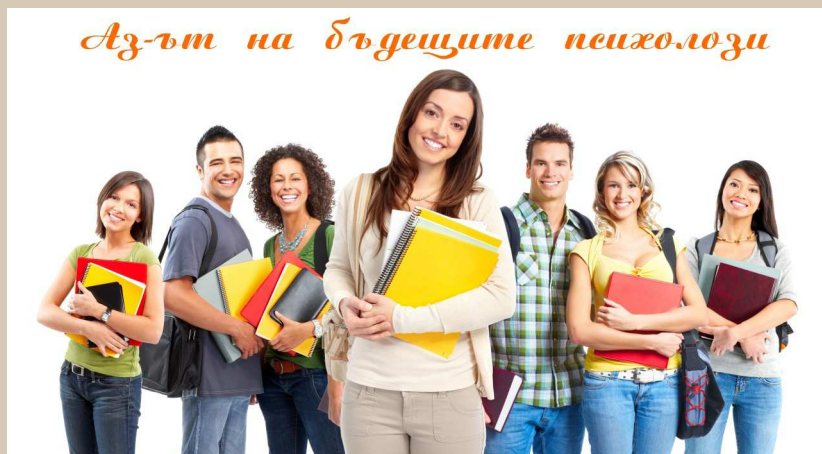
Автор:
Манол Манолов
/психолог/

Въпрос към специалиста

Можете да се възползвате от инициативата ни и безплатно да получите отговор от психолог на свой въпрос, който ще бъде публикуван на страниците на списание "Посока". Не е нужно да ни казвате кой сте, откъде сте и с какво се занимавате, достатъчно е да ни напишете какво Ви притеснява. Съответно ще получите насоки от специалист, относно вариантите за действие от Ваша страна. Психологът не предлага готови решения, той Ви помага сами да намерите най-доброто решение на проблемите си!

Защо да изберете Fulbright ?

Азът на бъдещите психолози

В предишните няколко броя представих част от стипендиите, които българо-американската комисия за образователен обмен Fulbright предлага на българските студенти. Сигурна съм, че те са заинтригували голяма част от вас, читателите (и поспециално читателите студенти по психология или тези, които желаят да кандидатстват в тази специалност) на списанието. Акредитацията на американските висши учебни заведения гарантира, че те отговарят на определени академични, административни и

финансови стандарти. Също така тя е гаранция, че издаваните дипломи се признават от останалите образователни институции и от работодателите. Някои образователни области имат и „програмна акредитация“ в допълнение към регионалната акредитация. Всичко това дава гаранция, че от американските висши учебни заведения излизат професионалисти с придобити не само теоретични знания, но и с практически умения от дисциплината, в която са се изучавали. Ето няколко причини, за да

кандидатствате по програмата Fulbright и да определите за себе си плюсовете и минусите, които би ви донесло обучението в САЩ.

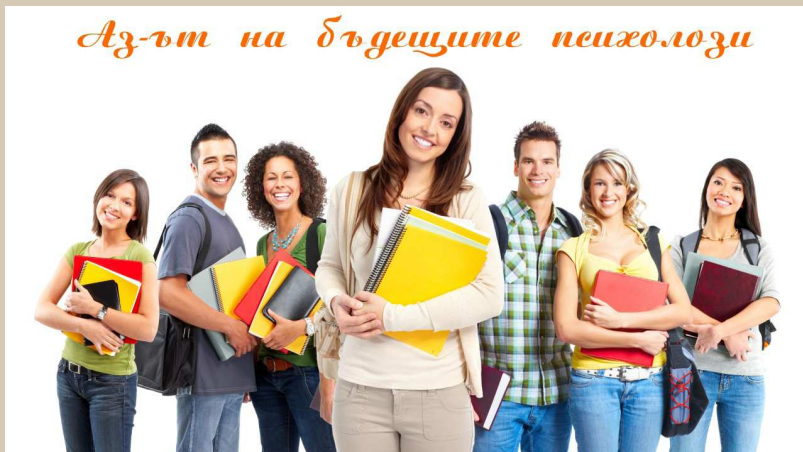
Бакалавърски програми

Типичната бакалавърска програма в САЩ продължава четири години. Много студенти завършват първите две години на бакалавърската програма в community или junior college, като получават степен "Associate" и след това се трансферират в четиригодишен колеж или университет за третата и четвърта година от бакалавърската програма. Повечето

бакалавърски програми са създадени на принципа на либералното образование (liberal arts) и изискват студентите да изучават разнообразни предмети, които формират широка образователна основа. През първите две години на бакалавърската програма студентите имат възможност да проучат разнообразни образователни области като социология, политология, икономика, естествени, физически или хуманитарни науки. До края на втората година те трябва да изберат

Защо да изберете Fulbright ?

Азът на бъдещите психолози

специфична област на обучение или "специалност", върху която се концентрират до края на бакалавърската програма. През последните две години на образованието си студентите изучават предмети, които са свързани пряко с тяхната специалност.

Кандидатстване за прием и стипендии в бакалавърски програми

Всички мечтаят за Харвард и университетите от така наречената Бръшлянова лига (Браун, Дартмут, Йейл, Колумбийски университет, Корнел, Принстън, Университетът в Пенсилвания, Харвард), но кандидатстването

само в тях не е препоръчително. Бръшляновата лига е възникнала като свободна организация на университети и колежи през 1954 г. за поощряване на любителската атлетика. С течение на времето връзките между университетите, членуващи в Бръшляновата лига, се разширили и днес представители на тези университети се срещат редовно, за да обсъждат различни въпроси. Университетите от Бръшляновата лига са сред най-престижните в САЩ. Приемът в тях е без оглед на финансовите възможности на кандидатите. Това означава, че на

всеки приет студент се отпуска такава финансова помощ, каквато му е необходима, за да може да учи в този университет. Независимо от принадлежността си към Бръшляновата лига, всеки един от тези университети запазва собствената си идентичност и защитава правото си да следва свои собствени образователни цели. Всички те обаче се придържат към обща процедура при кандидатстването, при която решенията за прием се огласяват два пъти годишно - в началото на декември и началото на април. Вашият Харвард е

университетът, който е най-подходящ за вас и който вие можете да си позволите.

Как да подберете подходящия университет?

В САЩ има 1 646 двугодишни колежи и 2 325 четиригодишни колежи и университети. Над 1 700 от тях са изследователски университети и предлагат магистърски и докторски програми.

Проучете 50-75 училища. Сред тях освен големите имена включете и по-малко известни колежи и университети. Някои по-неизвестни училища предлагат високо качество на обучението и с това

Защо да узбере Fulbright ?

АЗ-ЪТ НА БЪДЕЩИТЕ ПСИХОЛОЗИ

следваща възможност да продължите образованието си в магистърска или докторска програма в едни от известните университети или да получите високоплатена работа в реномирана фирма. От друга страна, относително големият брой стипендии в престижните университети може да се окаже заблуждаващ, като се има предвид огромният брой кандидати от чужбина и често пъти изключително силната конкуренция. При търсенето на университети за вас биха имали значение видът на университета / държавен, частен, девически, мъжки, за студенти от двата пола/; общият брой на студентите; процентът на

чуждестранните студенти; предоставя ли университетът стипендии на чужденци; какъв процент от чуждестранните студенти получават стипендии и какъв е средният им размер; свързан ли е университетът с определена религия; влияе ли тази обвързаност върху академичната програма и социалния живот; какви специалности предлага. Когато избирате университет, вие избирате къде и как ще живеете през следващите четири години от вашия живот. Затова географското местоположение на университета също би могло да повлияе върху вашия избор.

Как да използвате интернет в търсенето на университети?

Чудесна възможност за проучване на американските университети предоставят следните два сайта: www.petersons.com/educationUSA и www.collegeboard.com. Открийте чрез тези два сайта поопределени критерии училищата, които отговарят на вашите изисквания. Продължете проучването на отделните университети, като разгледате техните сайтове. Подберете най-подходящите за вас 10-15 висши училища /колежи и университети/. Установете връзката с тях. Приемът и размерът на финансовата помощ в бакалавърските програми на всички американски университети и колежи се определят в

зависимост от съвкупност от критерии: отличен успех; резултат от тестовете SAT, препоръки, есе, резултат от теста TOEFL, извънучилищни дейности и др. За бакалавърските програми гимназистите кандидатстват чрез офиса за прием на студенти и изпращат пълни апликационни пакети една година преди началото на обучението в САЩ.

Очаквайте информация и за магистърските и докторските програми!

**Материала
подготви:
Мария Коева
/психолог/**

АЗ-ЪТ НА БЪДЕЩИТЕ ПСИХОЛОЗИ

ВАЖНО ЗА СТУДЕНТИ ПО ПСИХОЛОГИЯ!!!

Ако сте студенти по психология и се обучавате в университет, който все още разполага със свободни квоти (към момента такива са ВСУ "Черноризец Храбър", ЮЗУ "Неофит Рилски" и ПУ "Паисий Хилендарски"), бихте могли да кандидатствате по програмата Студентски практики и да се възползвате от стаж.

Анелиа Дудина (0899 706 399) и Марина Стойчовска (0886 73 55 85) организират такъв, чрез който студентите ще придобият умения за структуриране на психологическа консултация; Запознаване с различните психотерапевтични школи; Практически упражнения; Работа с групи - анализ на груповия процес; Анализ, превод и публикации на различни материали в сферата на психологията; Анализирани психотерапевтични случаи; Изготвяне на дизайн за психотерапевтични групи; Студентите ще имат възможност да използват тези техники върху собствената си личност, както и с други хора; Ще могат и да усвоят умения за организиране на фирмен тренинг.

Ако имате желание да вземете участие в стажа, направете си регистрация на адрес: <http://praktiki.mon.bg/> и потърсете стаж, организиран от фирма "Амарна" ЕООД. Можете да ни потърсите за допълнителна информация и на посочените телефони.

Ще се радваме да се запознаем с вас, бъдещи колеги, и да ви бъдем полезни с каквото можем! :)

Лични сайтове за връзка с членовете на екипа

Людмила Боянова:

<http://e-psihiolog.eu/>

Анелия Дудина:

<http://slance20.ovo.bg/>

Мария Коева:

<http://mariyakoeva.weebly.com/>

Свилен Иванов:

<http://www.si-programming.com/>

Пишете ни на e-mail:
spisanie.posoka@gmail.com

Ψ
ПОСОКА

ОТКРИЙТЕ НИ В ИНТЕРНЕТ

ОФИЦИАЛНА СТРАНИЦА НА СПИСАНИЕТО

<http://www.spisanie-posoka.tk/>

НАМЕРЕТЕ НИ ВЪВ FACEBOOK

<http://facebookgroup-spisanieposoka.tk>

- група на списанието

<http://facebookpage-spisanieposoka.tk>

- страница на списанието

НАМЕРЕТЕ НИ В GOOGLE+

<https://plus.google.com/u/0/b/117903894211434500761/>

PSIHOLOZI.COM

www.psiholozi.com

**Достоверен източник на информация при намиране
на психолог или психотерапевт**